

Використана література:

1. Гладышева О. О. Музыкально-творческое развитие будущих учителей музыки в процессе обучения композиции: автореф. дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Государственное учреждение Института художественного образования Российской академии образования. Москва, 2004. 21 с. URL: <http://5fan.ru/wievjob.php?id=66787>.
2. Малашевська І. А. Методика музично-теоретичної підготовки майбутніх учителів музики на історико-стильовій основі: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2005. 21 с.
3. Музично-теоретична підготовка вчителів музики. URL: <http://hghltd.yandex.net/yandbtm>.

References:

1. Gladysheva O. O. Muzykalno-tvorcheskoie razvitiie budushchikh uchitelei muzyki v protsesse obuchenii kompozitsii avtoref. dis. na soiskaniie uchen.stepeni kand. ped. nauk: spets. [Tekst] avtoreferat: dis. ... kand. ped. nauk: spet. 13.00.08 / Gosudarstvennoe uchrezhdenie Instituta khudozhestvennogo obrazovaniia Rossiiskoi akkademii obrazovaniia Moskva, 2004 g. 21. URL: [s/http://5fan.ru/wievjob.php?id=66787](http://5fan.ru/wievjob.php?id=66787).
2. Malashevskaya I. A. Metodyka muzychno-teoretychnoi pidgotovky uchyteliv muzyky na yistoryko-stylovyi osnovi: avtoref. dis. ... kand. ped. nauk: spet. 13.00.02 / Natsionalnyi pedagogicnyi universytet imeni M. P. Dragomanova. Kuyv, 2005. 21 s.
3. Muzychno-teoretychna pidgotovka vchyneliv muzyky. URL: <http://hghltd.yandex.net/yandbtm>.

Novosadova S. A. Stages of forming the creative independence of the future teacher of music in the process of learning musical-theoretical disciplines

In the article methodical approach of forming of creative independence of future music master opens up in the process of study musically theoretical disciplines. Zagal'nopedagogichni principii is certain navchannyai in professional muzichno-pedagogichniy preparation. Professional preparation of future music master must get organized on principles of priority of development of sub'ektnosti student, conditioning, for his creative self-expression, that it is directly related to his readiness to creative independence. Creative independence of music master foresees the awareness of own responsibility for the process of professional self-perfection., a desire and possibility to support and correct the professional growth Stage-by-stage of method of forming of creative independence of future teachers-musicians in the process of study musically theoretical disciplines is based on principles of computer-integrated studies, scientific character, availability, system and sequence of knowledges. Osnovnimi psikhologo-pedagogical by terms which are directed on forming of creative independence of future music master, an author counts stimulation of activity of future music master in relation to systematization of professional knowledges; organization of studies of student; assistance the self-expression of student in searching-creative actions and to their display in independent practical activity. Zmistove filling of the stages of forming of creative independence of future teachers of musical art (preparatory (motivational orientation), cognitive analytical, effectively creative) submits the put purpose for each of them, that accordingly, pulls up concrete forms and methods of work. Sistematizuyut' musically theoretical knowledge next metodi:metodi encouragements and stimulations, verbal, method of the personal interest, auditory, muzichno-analyatichniy, method of porivnyayannya, musical illyustraciya, method of analysis and synthesis.

Key words: principles of studies, professional preparation, forms of studies, method of studies, methods of studies, stages, theoretical disciplines, creative independence, music teacher.

УДК 37.035.6 (045)

DOI <https://doi.org/10.31392/2311-5491/2019-69.37>

Пагула Т. І.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИХОВАННЯ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ НА ІДЕЯХ МИРУ

Розглядається актуальність проблеми виховання підростаючого покоління на ідеях миру. Автор зазначає, що проблема збереження миру – це найгостріша проблема, яка стоїть сьогодні перед людством. Доля миру залежить сьогодні не лише від політиків і військових. У розв'язанні цих дуже важливих питань можуть і повинні брати участь люди всієї планети. Це стосується й дітей і їхніх батьків. Нашим дітям близькі та зрозумілі питання захисту й зміцнення миру, розвитку дружби й співробітництва з народами всіх країн світу. Дошкільні, загальноосвітні заклади не повинні стояти осторонь від боротьби за мир у всьому світі. Педагоги мають цілеспрямовано впливати на підростаючу особистість, формувати в неї моральні поняття про збереження миру, виявити педагогічні умови виховання дітей у душі миру, співробітництва, співпрацювати з батьками з питань виховання дітей у душі миру. Підкреслено, що виховання в душі миру, формування миротворчих поглядів і гуманістичного світогляду сучасної молоді стають усе більш соціальним явищем. Сучасні реалії вимагають від педагогів нових, нетрадиційних підходів до організації навчально-виховної роботи з підростаючим поколінням щодо військово-патріотичного виховання, формування миротворчих поглядів у рамках цілісного педагогічного процесу. Подано аналіз філософських і психолого-педагогічних підходів до проблеми виховання підростаючого покоління в душі миру. Автор обгрунтовує думку, що освітня й виховна робота в закладах освіти не повинна обмежуватися повідомленням знань. Необхідно в дитячих колективах створювати гуманістичне середовище, що буде сприяти формуванню навичок безконфліктності, ненасильницькому спілкуванню дітей різних національних, культурних, конфесійних і соціальних прошарків суспільства.

Ключові слова: підростаюче покоління, виховання в душі миру, педагогіка миру.

Уся історія України – це історія боротьби за відведення загрози війни, за роззброєння, за збереження і зміцнення загального миру. Зовнішня політика, яку проводить наша держава з перших днів свого існування, цілком відповідає інтересам і сподіванням українського народу, а також трудящих усіх країн світу.

Водночас серед підростаючого покоління спостерігається зростання бездуховності, зневаги до правових і моральних норм. Молодим людям не вистачає готовності до громадянського самовизначення, здатності протистояти деструктивному впливу. У цьому контексті актуалізується такий напрям діяльності закладів освіти, як виховання підростаючого покоління на ідеях миру, милосердя та взаєморозуміння.

У Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді вказується, що на сучасному етапі розвитку України, коли існує пряма загроза денационалізації, втрати державної незалежності й потрапляння у сферу впливу іншої держави, виникає нагальна необхідність переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на посилення патріотичного виховання дітей і молоді – формування нового українця, що діє на основі національних і європейських цінностей [13].

З огляду на це, у Методичних рекомендаціях щодо національно-патріотичного виховання в загальноосвітніх навчальних закладах зазначається, що, враховуючи нові суспільно-політичні реалії в Україні після Революції гідності, обставини, пов'язані з російською агресією, усе більшої актуальності набуває виховання в молодого покоління почуття патріотизму, відданості загальнодержавній справі зміцнення країни, активної громадянської позиції тощо.

Важливо, щоб кожен заклад освіти став для дитини осередком становлення громадянина-патріота України, готового брати на себе відповідальність, самовіддано розбудовувати країну як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу, забезпечувати її національну безпеку, сприяти єдності української політичної нації та встановленню громадянського миру й злагоди в суспільстві.

Важливим чинником національно-патріотичного виховання є феномен Майдану – промовистого свідчення жертвності заради безумовного дотримання прав людини й поваги до людської гідності, відстоювання загальнонаціональних інтересів відмовою учасників від особистого заради досягнення спільної мети; багатомовності, полірелігійності. Зміст виховних заходів має позиціонувати Майдан як форму небаченого дотепер у світовій історії мирного колективного протесту українців у відповідь на порушення базових прав людини та громадянина з боку недемократичного політичного режиму в країні [13].

Соціально-економічні перетворення в Україні, які пов'язані з отриманням суверенітету й незалежності, з переходом до ринкової економіки, орієнтація на загальнолюдські цінності, боротьба за мир у всьому світі потребують виховання підростаючого покоління в дусі миру, миролюбства, добра, справедливості й позитивних взаємин між усіма членами суспільства. Україна – багатонаціональна держава. У цих умовах є актуальним питання про мирні взаємини між людьми різних національностей.

Мета статті обґрунтувати теоретичні засади підростаючого покоління на ідеях миру та визначити шляхи реалізації цієї проблеми в освітньому процесі.

На сучасному етапі складного й бурхливого життя суспільства, яке породило громадянські війни, відокремлення, жорстокість, ворожнечу, втрату духовних цінностей, людяності й милосердя, збереження миру – це дуже гостра проблема педагогічної науки.

На думку В. Андрущенко, переосмислення проблеми війни і миру в контексті нових вітчизняних і світових реалій, своєрідного «перезавантаження світогляду миролюбства», новітнього усвідомлення життєдайного сенсу цінності миру, виховання установки на мир (формування миролюбства як єдино правильної парадигми життєоблаштування народу у світовому просторі) є завданням актуальним і невідкладним. До його розв'язання мають бути залучені економічні, політичні й соціокультурні ресурси. Особливе навантаження при цьому покладається на освіту [1, с. 6].

Аналіз педагогічної літератури, останніх досліджень з проблеми дає змогу зробити висновок, що в галузі виховання підростаючого покоління в дусі миру вже існує досить великий досвід [2; 4; 5; 6, 7, 8, 9; 11; тощо]. Зокрема, вчені досліджували проблему виховання підростаючого покоління в дусі миру з дошкільного віку.

Проблемі вихованню дітей дошкільного віку в дусі миру присвячені дисертаційні дослідження Т. Пагути [15], О. Петрук [17].

Виховання учнівської молоді на ідеях миру розглядається в працях О. Безкоровайної [2; 12], І. Беха [3], А. Дем'янчука [5], С. Дем'янчука [6; 7], Т. Колупаєвої [7], Л. Іскри [8; 9], А. Петрука [16].

Теоретичні й емпіричні дослідження останніх десятиліть показують, що рівень виховання в дусі миру можна визначити головним чином аналізуючи ставлення до трьох об'єктів: 1) війни і миру, 2) оцінювання місця своєї країни у світовому суспільстві, 3) ставлення до інших країн.

В. Андрущенко, розглядаючи актуальність проблеми війни і миру, вказує, що це проблема, над якою розмірковують і яку намагаються розв'язати чи не кожне покоління інтелектуалів, політиків, державотворців і простих громадян упродовж видимої нам усесвітньої історії людства. Можливо, очевидною відповіддю на неї є визнання миру і миролюбства ключовими загальнолюдськими цінностями, що стверджують пріоритет гуманістичного світогляду [1, с. 5].

Проблема виховання підростаючого покоління розглядається як із філософського, так і психолого-педагогічного поглядів.

Зокрема, у філософії сформувався окремий напрям, який отримав назву «філософія миру». У цій філософії О. Капто вказує, що мир розуміється як узгоджені відносини, спокій, відсутність ворожнечі, війни, сварки. Це трактування відображає сутність миру в широкому соціальному сенсі. Сучасне розуміння сутності миру передбачає розгляд його як стану суспільства, при якому відносини між народами, соціальними групами, державами ґрунтуються на проведенні політики ненасильницькими засобами [10, с. 12]. Вивчення миру як складного суспільного явища включає в себе багато різних аспектів. Узагальнюючи, їх можна згрупувати у воєнно-політичні, міжнародно-правові, соціально-економічні та духовно-етичні концепції. Констатуючи, що успішна реалізація на практиці миротворчих проєктів можлива лише за умови системного, комплексного підходу до осмислення сучасних проблем миру, ми водночас вважаємо за необхідне підкреслити, що в сучасних умовах саме духовно-етичний аспект проблеми миру постає як пріоритетний.

О. Васюк зазначає, що виховання в душі миру – напрям педагогічної теорії і практики, що має на меті соціальну, духовну й моральну підготовку свідомої та активної участі в розв'язанні найважливішої проблеми сучасності – встановлення миру, взаєморозуміння й довіри між народами, дотримання прав народів і людини. На означення цього напрямку використовують терміни: «педагогіка миру», «миротворче виховання», «міжнародне, глобальне виховання» [18, с. 51].

І. Бех у статті «Виховання у дітей миролюбства» визначає такі пріоритети мирного співіснування людства, які мають лежати в основі виховання кожної особистості: людина – найвища цінність цивілізації; свобода і права людини – загальнолюдські цінності; толерантне ставлення до прав та інтересів усіх народів і націй – першочергова умова мирного співіснування й недопущення збройних конфліктів; гуманізм і справедливість – універсальні принципи вселюдських стосунків; нетерпиме ставлення до порушень прав і свобод людини й народів, де б це не було, гарантія стабільного та мирного світу на всій Землі [3, с. 18].

Проблему формування миротворчого світогляду досліджував видатний педагог, доктор педагогічних наук С. Дем'янчук, якого по праву можна назвати основоположником педагогіки миру. Він створив наукову школу педагогіки миру. Під його керівництвом захищено низку дисертацій, присвячених вихованню підростаючого покоління на різних вікових етапах розвитку особистості [6, с. 19].

С. Дем'янчук під вихованням у душі миру розумів нові підходи до виховання в дітей почуття взаєморозуміння, довіри і дружби між народами світу, прилучення школярів до знань, необхідних їм для вивчення психологічних механізмів, які працюють на війну і проти війни, аналіз ворожнечі між окремими державами.

Виховання в душі миру охоплює всі прошарки населення в нашій країні: дошкільні заклади, загальноосвітні заклади, заклади вищої освіти, сім'ю, громадські організації тощо. У такій важливій справі використовується цілий арсенал засобів впливу: телебачення, кіно, інтернет, книги тощо.

С. Дем'янчук, Т. Колупаєва досліджували проблему виховання молодших школярів у душі миру, визначивши зміст, форми та методи роботи з молодшими школярами щодо виховання їх на ідеях миру. Автори пишуть, що загальноосвітня школа упродовж усього періоду існування була в органічному зв'язку з розвитком суспільства, яке покликане виховувати підростаюче покоління в душі миру і злагоди. Особливу роль вони відводять урокам Миру та залученню школярів до різноманітних миротворчих акцій [7; 11].

Освітня й виховна робота в закладах освіти не повинна обмежуватися повідомленням знань. Необхідно в дитячих колективах створювати гуманістичне середовище, що буде сприяти формуванню навичок безконфліктності, ненасильницькому спілкуванню дітей різних національних, культурних, конфесійних і соціальних прошарків суспільства.

Миротворчі заходи або миротворчі акції – це добра справа, яка проносить користь навколишньому середовищу та суспільству. За результатами проведення таких заходів утверджується мир у душі дитини, підлітка, дорослого; у школі, на вулиці, вдома, у мікрорайоні, у місті або селищі; в Україні й у всьому світі. Мета таких заходів полягає у створенні мережі шкіл миру, активізації миротворчого та волонтерського руху серед дітей і молоді України і сприянні поширенню волонтерської діяльності щодо популяризації ідей глобальної миротворчості, толерантності й громадської свідомості, налагодження зв'язків між юними миротворцями з різних регіонів країни.

Нині створюються різні громадські організації та рухи з метою реалізації виховання підростаючого покоління на ідеях миру. Зокрема, мета започаткування громадського руху «Діти – послы миру» – виховання молоді, яка стане в майбутньому лідерами громадянського суспільства, бізнесу або державної сфери; виховання характеру людини-миротворця, формування внутрішніх якостей зрілої особистості, здатної взяти на себе відповідальність за побудову миру в сім'ї, суспільстві, країні та світі. Рух «Діти – послы миру» – об'єднання дітей доброї волі, які бажають присвятити себе справі миру в усьому світі, кожен член якого вільно й гармонійно живе і співпрацює з іншими заради загального процвітання. Громадський рух «Діти – послы миру» має на меті сприяти укріпленню миру та безпеки шляхом розширення співпраці дітей, учителів і батьків у сфері освіти, науки та культури, в інтересах забезпечення загальної поваги справедливості, законності та прав людини, а також основних прав, проголошених у Статуті ООН, Статуті ЮНЕСКО та Загальній Декларації прав людини.

Реалізація завдань із виховання в душі миру досягається й через зміст навчальних предметів «Громадянська освіта», «Громадянські права», «Я у Світі», «Навколишній світ», «Демократія, держава і суспільство», метою яких є формування демократичної громадянськості.

Однією з форм виховання підростаючого покоління на ідеях миру є проведення громадських учнівських читань «Я голосую за мир!», метою яких є залучення талановитої учнівської еліти до висловлення власного бачення проблеми війни і миру, активізація миротворчого руху серед дітей і молоді, об'єднання зусилля учнів, батьків і педагогів у боротьбі за щасливе майбутнє без воєн і бід.

У виступах учні висловлюють своє бачення проблеми війни і миру на землі, возвеличують подвиги захисників нашої Вітчизни, які відстоюють незалежність України, увіковічують героїв, які поплавилися життям за свою державу, і разом із тим гнівно засуджують окупантів, які посягнули на територіальну цілісність нашої країни. Це є свідченням того, що збереження миру є ключовим прагненням у світі, адже цій миротворчій ідеї, яку розпочав Степан Дем'янчук, немає, не може й не повинно бути кінця. Його прагнення творити добро живить і зобов'язує нас продовжувати започатковані ним справи. У цьому впевнені не тільки ми, педагоги, а й учні, які з миром, добром і щирими помислами сміливо йдуть у завтрашній день нової України, тому що усіх нас об'єднує одна єдина думка: «Де мир – там життя».

Висновки. Отже, з вищезазначеного можна резюмувати, що виховання підростаючого покоління на ідеях миру є однією з актуальних проблем сьогодення. Виховання в дусі миру варто розуміти не лише як функцію одних тільки закладів освіти, а й процес формування свідомості, що охоплює все людське життя. Точно так і мир – це не просто відсутність війни, а й широке явище, яке включає і безпеку, і розвиток, і права людини, і суспільний прогрес. Мова йде про формування світогляду підростаючого покоління. Реалізацію цього напрямку виховної роботи можна здійснювати використовуючи як традиційні форми, методи й прийоми, так й інноваційні. Саме в цьому напрямі й триватиме буде наша подальша робота.

Використана література:

1. Андрущенко В. Педагогіка миру: актуальність теорії та практики. *Вища освіта України*. 2014. № 2. С. 5–12.
2. Безкоровайна О. В. Педагогіка миру: визначення, завдання, шляхи їх реалізації. *Педагогіка толерантності*. 1999. № 3–4. С. 146–154.
3. Бех І. Виховання у дітей миролюбства. *Початкова школа*. 1999. № 8. С. 17–20.
4. Брынзов И. И. Миротворческая деятельность международных педагогических организаций (история становления и развитие: 1945–1995 гг.): автореф. дисс. ... канд. ист. наук. Москва, 2000. 25 с.
5. Дем'янчук А. С. Теорія виховання учнів на ідеях миру. *Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти*. Рівне: РДГУ, 2000. С. 149–197.
6. Дем'янчук А. С. Степан Якимович Дем'янчук – основоположник педагогіки миру. *Вища освіта України (Додаток 1). Тематичний випуск «Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології»*: у 2 т. Т. 1. С. 19–22
7. Дем'янчук С. Я. Зміст виховання учнів на ідеях миру. *Педагогіка єдиного і цілісного миру*: матеріали Міжнародної конференції. Рівне, 1995. С. 8–14.
8. Дем'янчук С. Я., Колупаєва Т. Є. Виховання молодших школярів в дусі миру. Рівне, 1990. 107 с.
9. Іскра Л. В. Формування миротворчих поглядів учнів загальноосвітньої школи: методичні рекомендації. Рівне: РДГУ, 2014. 103 с.
10. Іскра Л. В. Метод проектів в вихованні старшокласників в дусі миру. *Сборник научных трудов по материалам международной научной конференции*. Одесса, 2010. Т. 18: Педагогіка, психологія і соціологія. С. 19–23.
11. Капто А. С. Філософія миру: истоки, тенденции, перспективы. Москва: Политиздат, 1990. 432 с.
12. Колупаєва Т. Є. Педагогічні умови виховання молодших школярів на ідеях миру у позакласній роботі: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Київ, 1991. 24 с.
13. Коржова О. В. Виховання підлітків на ідеях миру в позакласній роботі: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Рівненський держ. педагогічний ін-т. Рівне, 1997. 211 с. С. 178–192.
14. Про затвердження Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді та методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах: Наказ МОН України від 16.06.2015 № 641. URL: <http://kyiv-oblosvita.gov.ua/normativno-pravova-baza/102-patriotichne-vikhovannya-ynogo-rokolinnya> (дата звернення: 30.06.2019).
15. Овчарук О. В. Культура миру в змісті освіти європейських країн (2000 рік – міжнародний рік культури миру). *Відродження*. 2000. № 3. С. 5–6.
16. Пагута Т. І. Співробітництво вихователів дошкільних закладів із сім'єю по вихованню дошкільників у дусі миру: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Рівнен. економ.-гуманіт. ін-т. Рівне, 1997. 195 с.
17. Петрук А. П. Виховання старшокласників на ідеях миру в позакласній роботі: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Рівненський педагогічний ін-т. Рівне, 1995. 167 с.
18. Петрук О. М. Виховання старших дошкільників на ідеях миру в умовах національного дитячого садка: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Рівненський держ. педагогічний ін-т. Рівне, 1996. 176 с.
19. Порівняльна педагогіка: навчальний посібник. Київ: НАУ, 2008. 291 с. URL: <https://studfiles.net/preview/3540566/page:51/> (дата звернення: 30.06.2019).

References:

1. Andrushchenko V. (2014) Pedagogika myru: aktualnist teorii ta praktyky. *Vyshcha osvita Ukrainy*. № 2. S. 5–12 [in Ukrainian].
2. Bezkorovaina O. V. (1999) Pedagogika myru: vyznachennia, zavdannia, shliakhy yikh realizatsii. *Pedahohika tolerantnosti*. № 3–4. S. 146–154 [in Ukrainian].
3. Bekh I. (1999) Vychovannia u ditei myroliubstva. *Pochatkova shkola*. № 8. S. 17–20 [in Ukrainian].
4. Brynzov Y. Y. (2000) Myrotvorcheskaia deiatelnost mezhdunarodnykh pedahohicheskyykh orhanyzatsyi : (ystoryia stanovleniya y razvytye: 1945–1995 hh.) : avtoref. dys. na soysk. nach. step. kand. yst. nauk. M. 25 s. [in Russian].
5. Demianchuk A. S. (2000) Teoriia vykhovannia uchniv na ideiakh myru. *Onovlennia zmistu, form ta metodiv navchannia i vykhovannia v zakladakh osvity*. Rivne : RDHU. S. 149–197 [in Ukrainian].

6. Demianchuk A. S. Stepan Yakymovych Demianchuk – osnovopolozhnyk pedahohiky myru. Vyscha osvita Ukrainy (Dodatok 1). Tematychnyi vypusk «Pedahohika vyshchoi shkoly: metodolohiia, teoriia, tekhnolohii»: u 2-kh t. T. 1. S. 19–22 [in Ukrainian].
7. Demianchuk S. Ya. Zmist vykhovannia uchniv na ideiakh myru. Materialy mizhnarodnoi konferentsii «Pedahohika yedynoho i tsilisnoho myru». Rivne, 1995. S. 8–14 [in Ukrainian].
8. Demianchuk S. Ya., Kolupaieva T. Ye. (1990) Vykhovannia molodshykh shkoliariv v dusi myru. Rivne, pedinstytut, 107 s. [in Ukrainian].
9. Iskra L. V. (2014) Formuvannia myrotvorchykh pohliadiv uchniv zahalnoosvitnoi shkoly. Metodychni rekomendatsii. Rivne : RDHU, 103 s. [in Ukrainian].
10. Yskra L. V. (2010) Metod proektov v vospytanyy starsheklassnykov v dukhe myra. Sbornyk nauchnykh trudov po materyalam mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsyy. Odessa, T. 18: *Pedahohyka, psykholohiya y sotsyolohiya*. S. 19–23 [in Ukrainian].
11. Kapto A. S. (1990) Fylosofyia myra: ystoky, tendentsyy, perspektyvy. M. : Polytyzdat, 432 s. [in Russian].
12. Kolupaieva T. Ye. (1991) Pedahohichni umovy vykhovannia molodshykh shkoliariv na ideiakh myru u pozaklasnii roboti : Avtoref. dys. ... kand. ped. nauk. K., 24 s. [in Ukrainian].
13. Korzhova O. V. (1997) Vykhovannia pidlitkiv na ideiakh myru v pozaklasnii roboti: Dys... kand. ped. nauk: 13.00.01. Rivnenskyi derzh. pedahohichniy in-t. Rivne, 211. Bibliohr.: l. 178–192 [in Ukrainian].
14. Nakaz MON Ukrainy vid 16.06.2015 №641 «Pro zatverdzhennia Kontseptsii natsionalno-patriotychnoho vykhovannia ditei i molodi, Zakhodiv shchodo realizatsii Kontseptsii natsionalno-patriotychnoho vykhovannia ditei i molodi ta metodychnykh rekomendatsii shchodo natsionalno-patriotychnoho vykhovannia u zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladakh». URL: <http://kyiv-oblosvita.gov.ua/normativno-pravova-baza/102-patriotichne-vikhovannya-yunogo-pokolinnya> (data zvernennia: 30.06.2019).
15. Ovcharuk O. V. (2000) Kultura myru v zmist osvity yevropeiskykh krain (2000 rik – mizhnarodnyi rik kultury myru). *Vidrodzhennia*. № 3. S. 5–6 [in Ukrainian].
16. Paguta T. I. (1997) Spivrobotnytstvo vykhovateliv doshkilnykh zakladiv iz simieiu po vykhovanni doshkilnykiv u dusi myru: dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.01. Rivnen. ekonom.-humanit. in-t. Rivne, 195 s. [in Ukrainian].
17. Petruk A. P. Vykhovannia starshoklasnykiv na ideiakh myru v pozaklasnii roboti : Dys... kand. ped. nauk: 13.00.01. Rivnenskyi pedahohichniy in-t. Rivne, 1995. 167 s. [in Ukrainian].
18. Petruk O. M. Vykhovannia starshykh doshkilnykiv na ideiakh myru v umovakh natsionalnoho dytiachoho sadka : dys... kand. ped. nauk: 13.00.01. Rivnenskyi derzh. pedahohichniy in-t. Rivne, 1996. 176 s. [in Ukrainian].
19. Porivnialna pedahohika : navchalnyi posibnyk. K. : NAU, 2008. 291 s. URL: <https://studfiles.net/preview/3540566/page:51/> (data zvernennia: 30.06.2019).

Paguta T. I. The theoretical grounds of younger generation's education based on ideas of peace

The article considers the urgency of the problem of educating the younger generation on the ideas of peace. The author notes that the problem of preserving peace is the most acute problem facing humanity today. The fate of peace depends not only on politicians and the military today. The people of the whole planet can and should take part in solving these very important issues. This also applies to children and their parents. Our children are close and understandable questions of protection and strengthening of peace, development of friendship and cooperation with peoples of all countries of the world. Pre-school, general education institutions should not stand aside from the struggle for peace all over the world. Teachers should purposefully influence the growing personality, to form moral concepts about preserving peace, to identify pedagogical conditions for the education of children in the spirit of peace, cooperation, and to cooperate with parents on the issues of upbringing children in the spirit of peace. It is pointed out that peaceful education, the formation of peacekeeping attitudes and the humanistic outlook of modern youth becomes a social phenomenon more and more. Modern realities require from teachers new, non-traditional approaches to the organization of educational work with younger generations regarding military-patriotic education, the formation of peacekeeping views within the framework of a holistic pedagogical process. The analysis of philosophical and psychological and pedagogical approaches to the problem of peaceful education of the younger generation is given. The author founds the idea that education and an upbringing shouldn't be limited by notifying the knowledge. It is necessary to create humanistic environment in the group of children that will help to form non-conflict skills, non-violent communication between children of different national, cultural, confessional and social layers of society.

Key words: growing up generation, education in the spirit of peace, pedagogy of peace.